

REVISTA ORĂŞTEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe $\frac{1}{2}$ an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Invitare de abonament.

Cu 1 Ianuarie v. 1898 se deschide nou abonament la

„Revista Orăştiei“

Domnii abonenți vechi cât și cei ce de acum înainte ar dori să aibă „Revista Orăştiei“ sunt rugați a grăbi cu abonamentele, pentru regulata expedare a toii.

Ne vom nusi și în viitor ca și în trecut, ca întrucât ne permit puterile, să fim sinceră apărătoare a causei nemului nostru românesc, să-i facem cunoște drepturile și datorințele lui, să-i aducem la cunoștință toate căte se petrec în această țeară și afară de hotările ei, și îndeosebi lucrurile ce se petrec în comitatul nostru, al Hunedoarei.

Fiind în ajunul de-a intra „Revista Orăştiei“ în al 4-lea an al vieții, rugăm pe toți binevoitorii ei, ca cu aceeași căldură cu care până acum au sprințit-o, să o sprințească și de aci înainte, îndemnând și pe alții la aceasta, cu atât mai virtos, că acum mai mult ca oriș-când ni-se impune datoria, ca să fim în curent cu toate căte se petrec împrejurul nostru, și ca umăr la umăr să luptăm pentru binele poporului nostru românesc, care este al nostru al tuturor.

Prețul foii rămâne tot același, și anume:

Pe patru luni . . . 1 fl. — cr.
Pe o jumătate de an 1 „ 50 „
Pe un an întreg . . . 3 „ —

Pentru România și străinătate:

Pe un an 10 franci.

Administrația

„Revistei Orăştiei“.

Adunarea dela Arad.

O nouă dovdă a dat poporul român despre aceea, că e conștiu de drepturile sale, prin alergarea la Arad în număr atât de mare la adunare, în care să se consulte că ce e de făcut în contra atâtore nedreptăți ce zi de zi ni-se fac din partea puternicilor zilei, adunare care a fost însă oprită de către primarul orașului.

Să dovedit și de astă-dată, că una este poporul cu conducătorii lui, și din mari depărtări aleargă acolo, unde stie că este vorba de-a se lua măsuri spre ușurarea sortii lui.

Însăși foile maghiare spun, că nici-o dată n'au mai văzut atâta lume românească adunată în Arad.

Li-au fost opriate protestările contra volnicilor stăpânirii, dar' nu li-s'a putut detrage dreptul ca cel puțin, odată adunați, prin rugăciuni ferbinți către cel Atotputernic să se roage pentru binele, pacea și înflorirea țării, și pentru îndelunga sănătatea M. S. Impăratului, care dorește ca toate popoarele de sub Coroana Sfântului Stefan să fie egal îndreptățite.

Din amorțala în care căzuse poporul nostru de o vreme încoace, amorțală

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:
Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA
Institutul tipografic „Minerva“ în Orăştie.

INSERTIUNILE:

Un sir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară 4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr. Atât banii de abonament cât și pentru insertiuni, sunt să se trimită la adresa: „Minerva“ institut tipografic în Orăştie (Szászváros).

care a dat prilegiu stăpânitorilor nostri să credă că pe veci suntem striviti, și că vor putea liberi să făurească la tot felul de planuri nelegiuite în contra noastră, a fost de-a juns ca la un semn dat de fruntașii nostri întreg poporul român să se trezască, și cu miile să alerge sub steagul ridicat de dinșii, pentru ca cu toții să lupte pentru recăstigarea drepturilor răpite.

O nouă viață a insuflat adunarea dela Arad în toți România cari doresc o soartă mai bună, o soartă potrivită cu poziția ce ocupă în stat. Ne-a îndemnat la o luptă și mai bărbătească ca până acum, pe toți căi ne numim Români și ca Români vom să murim pe acest pămînt.

Numai înainte pe calea apucată și mai curând s'au mai târziu vom ajunge la ținta dorită.

In ziua adunării au sosit mai multe adrese de aderență din toate părțile locuite de Români.

Lăsăm mai la vale să urmeze și telegrafta de lealitate ce convocătorii au trimis M. S. Impăratului.

Eată-o:

Maiestății Sale Sacratisime Cesare și Apostolice Regale

FRANCISC IOSIF I

Viena.

Români adunați în conferență electorală, împedeați de a-și manifesta lealitatea față de Inaltul Tron, s'au refugiat la altarul Bisericii, exprimând în rugăciuni credința și alipirea nestrămutată către Augusta Casă Domnitoare.

Aducând aceasta cu omagială supunere la Inalta cunoștință a Maiestății Voastre, cerem scut și apărarea drepturilor noastre cetățenești.

In numele a mii de Români adunați:

Mihaiu Veliciu, Dr. V. Lucaciu,
Dr. Ioan Suciu, Vasile Mangra,
Dr. S. Moldovan, Petru Truția,
Ioan Lințiu, Const. Gurban,
Dr. St. C. Pop, A. P. Barcianu,

La urmă adunarea alegătorilor români întrunită la Arad a adus următorul proiect de rezoluții:

I.

Poporul românesc locuitor în țările de sub coroana Sfântului Stefan se simte scos din toate drepturile sale politice și naționale. Politica de maghiarizare a regimelor ce s'au succedat dela 1867 încocă îamenință chiar în existența sa ethnică. Adâncă nemulțumire, de care este cuprins din cauzele acestea poporul românesc, trebuie să producă la toți patrioții sinceri și luminați serioase îngrijiri pentru posibilitatea dezvoltării pacinice și fericește a statului. În față acestor stări de lucruri, produse chiar prin regim și parlament, poporul românesc, pururea credincios globoasei Case a Habsburgilor, cu credință și devotament își întoarce privirile spre tron, îvorul dreptății, și sanarea răului o așteaptă dela intervenția Coroanei, care în poziția sa înaltă stănd peste orice particularism și, ca adevărat reprezentant al intereselor celor mai înalte ale statului, are chemarea constituțională de a se întrepune, ca nu cumva

prepotența unei rase jignind interesele îndreptățite ale altora, să se conturbe pacinica împreună viețuire a popoarelor sale și statul să fie expus unei sguduiri chiar în structura sa cea mai internă.

II.

Doritor de cultură și iubitor de pace, poporul românesc simte adâncă bucurie văvend străduința Suveranilor Europei pentru menținerea păcii. Îndeosebi vizitele schimbate între gloriosul nostru Manech și între Regele României, sub al căror sceptru trăiese majoritatea poporului românesc, ne îndreptățiuă a spera, că luându-se în dreaptă considerare însemnatatea politică a legăturilor prietenesti între cele două state vecine, stăruință se va depune din partea celor competenți, ca prin încetarea prigonirilor față de România locuitori în țările de sub coroana Sfântului Stefan și prin împlinirea cererilor îndreptățite și juste ale lor, să se poată încheia și între popoarele acelor state amicizia sinceră și dăinuitoare, singurul temei firesc și sănătos al alianțelor între domnitori și state. Durere însă, guvernul țării noastre n'a priceput buna intenționă a Suveranilor, ci în loc de a face posibilă o viață comună mulțumitoare, chiar după întâlnirile Suveranilor a potențat prigonirile contra naționalităților, și presa pusă în serviciul guvernului, în chip pervers a căutat să exploateze inaltele visite în favorul poporului român și a celorlalte naționalități nemaghiare din patrie.

III.

Îvorul amăriștii poporului românesc din țările de sub coroana Sfântului Stefan este ideea fundamentală a actualei politice de stat, care cu totală desconsiderare a intereselor de viață ale monarhiei servesc exclusiv interesele naționale ale unei rase, proclamând de scop final al seu crearea unității naționale maghiare a Ungariei, care va să zică nimicirea ethnică a celorlalte individualități naționale ale statului. Această porningă afându-se în contrazicere cu dispozițiunile fundamentale ale constituției ungare și cu drepturile firești înprescriptibile ale popoarelor nemaghiare de sub coroana Sfântului Stefan, produce un dureros conflict între aceste popoare și între puterea de stat, și acest conflict în persistență se va duce monarhia în mod fatal la primejdioase sguduiri interne. Față cu această politică de stat, atât de nedreptă și desastroasă, adunarea prezintă a alegătorilor români cere să se asigure pe temeiul necondiționatului respect față cu legile sănătății, egala îndreptățire a tuturor popoarelor care constituiesc acest stat, în conformitate cu marele principiu de egală îndreptățire națională, pe care se înțemeiază programul național din 1881. Prin aceasta poporul român ar fi pus nu numai în drepturile sale, dar și în poziția fericită de a putea lua parte la viața publică a statului și a lucra cu mai deplină putere pentru prosperitate și bunastare a patriei, fiind astfel scutit de a-și mistui forțele în lupte lăuntrice de apărare contra regimului

IV.

Prigonirile de tot soiul pornite de guvern în contra Românilor cu scopul vădit de a-i intimida și de a slăbi insistența lor într combaterea unificării naționale a statului, a produs rezultatul contrar, și creșterea amăriștii poporului nostru ne umple pe toți de serioase îngrijiri. În interesul bine înțeles al

patriei noastre protestăm deci împotriva acestor prigoniri și pretindem mai ales scoaterea din vigoare a acestor nefaste ordinații ministeriale, care în adevărată orbire politică vreau să silească poporul românesc de a părăsi în activitatea sa politică calea publicității și a formelor constituționale.

V.

La timpul său poporul românesc a protestat în contra proiectelor de legi politice bisericesti. De atunci acestea proiecte s'au făcut legi și astăzi putem constata, că îngrijirile noastre s'au justificat. Legile politice-bisericesti au sguduit credința creștină, baza morală a statului nostru, și prin efectele lor aceste legi facilitează desfacerea legăturilor morale, care sunt menite să încheie pe indivizi singuratici în familie, în societate, în stat. În chipul acesta legile politice-bisericesti nu numai că stirbesc caracterul creștinesc al statului nostru și vatăma interesele basate pe legi încă neabrogate ale bisericilor creștini, ci contribue chiar la slabirea patriei noastre. În deplină consonanță cu majoritatea însăși a poporului maghiar, cerem deci desființarea legilor politice-bisericesti.

VI.

Protestăm cu toată tăria cuvântului nostru în contra proiectului de lege despre maghiarizarea numelor de localități și considerăm acest proiect ca un nou atac îndreptat în contra ființei ethnice a popoarelor nemaghiare din patrie și în contra autonomiei bisericesti și comunale, asigurate prin legile fundamentale ale țării.

VII.

In mijlocul tristei noastre situații politice adunarea constată că atât mai vă mulțumire faptul, că în măsura în care dispăr falsul nimbra libertății și al liberalismului în Ungaria, se întorc eară și spre noi simpatiile popoarelor europene și că importanța politică a Românilor pentru monarchia habsburgică, pentru interesele vitale ale acesteia în Orient și pentru interesele europene în general, astăză recunoașterea sa în cercuri politice tot mai largi. Luptând pentru adevăr și dreptate, poporul românesc are cu sine simpatiile popoarelor civilizate și ale tuturor oamenilor iubitori de adevăr și dreptate. Deci adâncă pătrunză de sentimentul gratitudinei, adunarea exprimă cea mai călduroasă mulțumită tuturor bărbătilor de stat, publiciștilor și amicilor poporului român, cari au apreciat just cauza noastră dreaptă și au sprințit-o cu zel înaintea forului lumii civilizate. Si îndeosebi aducem tributul nostru de recunoștință fraților Români din Regat cari în zile grele nu-și uită de noi.

VIII.

In fața insinuărilor care intenționează să ducă opinia publică a Europei în chestiunea situației politice a Românilor de sub coroana Sfântului Stefan, adunarea constată că întreg poporul românesc este unul și nedepărțit în aspirațiile sale naționale-patriotice, mărturisind un singur program politic, stabilit la 1881 prin reprezentanții alegătorilor români din Ungaria și Transilvania.

IX.

Având în vedere, că tendența principală a politicei de stat amenință în existența lor ethnică pe toate popoarele nemaghiare ale Ungariei și Transilvaniei, adunarea să expreze convingerile sale, că a sosit timpul să premă ca toate acestea popoare cu unire puterii

să încearcă respingerea acestei tendințe și să stabilească ca principiu fundamental al statului nostru poliglot egală îndreptățire națională a tuturor națiunilor conlocuitoare. În consecință, adunarea învitată pe conducătorii politicei ai națiunilor nemaghiare aliate la continuarea mai intensivă a activității pentru realizarea programului politic comun stabilit la 1895 în primul congres al naționalităților române, sărbă și slovacă.

X.

Urmărим cu simpatie stăruința ce depun popoarele din Austria pentru validitatea principiului de egală îndreptățire, singura cale prin care se poate asigura mărirea și întărirea Monarchiei Habsburgice.

(Urmează sute de subscrieri).

O veste bună.

De-a lungul „Reuniunii femeilor române din comitatul Hunedoarei“.

O veste foarte îmbucurătoare pentru harțele țărane române cari și-au dat silință a pregăti lucruri de mână și a le trimite prin neobosită presidentă a »Reuniunii«, d-na Elena Hosszu, ne-a sosit zilele acestea dela Viena. Acele lucruri se află aranjate în o frumoasă expoziție, la una din cele mai renumite firme din Viena.

In săptămâna trecută, afișe mari anunțau pe toate stradele orașului deschiderea unei expoziții de industria românească.

Însă proprietăreasă firmei la care au fost date obiectele în comisiune, absolventă a școalei superioare de brodărie din Viena, s'a exprimat foarte cald și a admirat dibăcia cu care țărancele române știau să pregătească tot felul de lucruri de mână.

La deschiderea expoziției însăși proprietăreasă s'a îmbrăcat în unul din frumoasele noastre costume naționale.

Expoziția a durat 3 zile, și putem săd că va avea un sfîrșit îmbucurător pentru noi.

Veneții, cari arată un foarte mare interes pentru această expoziție, cred că sunt produse de fabrică, întrată sănătatea sănătății de cu gust lăzii acele obiecte. Toate ziarele din Viena se exprimă foarte maghiaritor asupra lor.

Rugăm pe țărancele noastre române cari au ostenit și au trimis lucruri făcute de mână lor, să binevoiască și mai aștepta încă puțină vreme, căci la timpul meu, ale căror obiecte s'au vândut, vor primi prețul acelora, iar celorlalte li-se vor înapoia.

Mari sunt meritele ce »Reuniunea femei române din comit. Hunedoarei« li-a câștigat pentru industria noastră de casă, și îndeosebi d-na presedinte a Reuniunii, care cu atâtă

zel și abnegație să interesează de soartea harnicelor dar lipsitelor noastre țărane.

Deoarece, ca toate ostenile să fie încungurate de succesul pe care toți binevoitorii neamului nostru îl dorim.

Chestia națională
în România.

Nelegiurile ce zilnic le îndură din partea stăpânirei mașterei, au pus din nou în mișcare pe frații nostri din România.

In Cameră (sfatul bătrânilor) și în Senat (sfatul deputaților) în legătură cu desbaterile asupra Mesagiului de tron, chestia națională a fost din nou viu discutată. Dl deputat B. St. Delavrancea a rostit în parlament un prea frumos și românesc discurs în materia aceasta. Asemenea și încărunțitul naționalist dl P. S. Aurelian. Amintind despre «ungureasca» lege pentru maghiarisarea numelor comunale a zis: *Noi acestia de aici putem sta nepăsători, când vedem acestea porniri a Maghiarilor de a maghiarisa numele satelor, munților, dealurilor, văilor, râurilor, lucru ne mai pomenit în istoria Europei? Asemenea porniri nu ne pot lăsa reci, căci ele tind ca treptat treptat să desnaționalizeze poporul român din Transilvania și Ungaria.*

Când vedem atâtă dragoste frântă din partea fraților nostri, cu mai mare curagiu și bărbătie trebuie să lucrăm și noi pe toate căile, ca lupta noastră, luptă dreaptă și sfântă fiind, că mai îngribă să ajungă la limanul dorit.

Comitetul „Ligei culturale“ a fost convocat și el o adunare de protestare contra legii pentru maghiarisare. Adunarea s'a întinut Dumineacă în București, la care au luat parte zeci de mii de cetățeni. Vorbitori dnii: M. Vlădescu, D. Nenițescu, Murășian și Jorgala, au au arătat situația grea creată nouă prin această lege.

Adunarea s'a terminat prin votarea următoarei moțiuni, propusă de către M. Vlădescu, președintele Ligei culturale:

»Cetățenii capitalei intrunite în meeting de manifestație împotriva monstruoaselor lovituri ce se dau trecutului istoric al neamului românesc prin legea de maghiarisare, în conștiința deplinelor solidarități și exprimă odată cu indignarea lor profundă deplina încredere în lupta fraților de dincolo.«

S'a propus și trimiterea unei telegramme Exc. S. Metrop. Miron Romanul.

Mulțimea, eșind din sala »Hugo«, unde s'a întinut adunarea, merge la statuia lui Mihai-Viteazul, unde au vorbit mai mulți studenți. În urmă s'au împărtășiat.

In Iași deasemenea a fost convocată o adunare în scopul acesta.

Foile ungurești după vechiul calapod, înjură. Nu le place d-lor!

Tăria naționalităților.

Voci străine —

Dela 1867 înceacă, când prin așa-zisul »dualism«, s'a dat Ungurilor frâu peste Ungaria și Ardeal, Ungurii cei mai cu capul prin nori, se väcărau întruna că ei sunt numai robi ai Austriei, dar nu deopotrivă cu ei, că de-ar fi deopotrivă n-ar fi armata numai nemțască și diplomația în mâna Nemților, și altele. Si ziceau că abia așteaptă o zi binevenită, când s'o rupă de tot cu Austria și nimic să nu mai aibă laolaltă cu ea, numai chiar pe Domnitor, adeca să fie numai »uniune personală« între țări.

Acum ar avea ziua dorită naințea nasului, căci împlinindu-se alți 10 ani de contract de legăturală între ele, și în Austria, în urma purtării Nemților neputându-se renova pe cale legală legătura pe alți 10 ani cu Ungaria, Ungaria ar avea drept, după lege, să se declare dar la 1 Ianuarie 1898 de tot neutărește de Austria!

Dar, lucru ciudat, lor însile nu le trebuie neutărește! Nu pare oare asta lucru ciudat? Poate să pară, dar e așa! Si nu le trebuie drăguților, de frica naționalităților! Că de vor fi ei »neutări« de Austria, vor cădea atâtatori de nemaghiarii cei mulți din țeară! Asta o vede azi toată lumea.

»Kölnische Zeitung« din Germania, publică mai zilele acestea un articol primit din chiar Budapesta, în care vr'un Neamț, se vede, ori vr'un Ungur mai impiedică la cap, scrie astfel:

»Dacă astăzi ar fi o Ungarie tare și conștientă, atunci din Carpați până în Adria ar răsună strigătul după uniunea personală! In locul acestuia însă, prezentindenea se vede lipsa de curagiu! Nimeni nu culează să zică, că doresc uniunea personală; nici chiar neutărește economică nu o vrea nimeni, și nici nefericita partidă a »fericitului« Kossuth nu cere mai mult decât... vămă deosebită de Austria.

Prin mâna slobodă ce au primit-o Maghiarii cu vre-o 22 ani mai înainte asupra naționalităților, s'au închis toc-

mai căile pe care s'ar ajunge la neutărește Ungariei!

Pe când Coloman Tisza purta răsboiu de stîrpire contra naționalităților, li-să luat Ungurilor din mâna politica externă și armata.

Dar, ceea-ce e mai însemnat e, că lupta aceea a lui Tisza, ori că de grozavă a fost, nu a nimicit naționalitățile nemaghiare!

El n'a putut să le tragă chiar la roată, ori să le lege de cozi de cai turbați; și astfel ele (naționalitățile) s'au retras de viața politică și acum stau la pândă.

Au voit să facă din nemaghiari 8 milioane de Maghiari, și și-au făcut mai tot atâtia — dușmani în țeară!

Neutărește Ungariei, o recunosc acum și ei, și stă în cale chestiunea nedeslegată a naționalităților!..

Un cuvânt mai mult ca noi să ne înțelegem însemnatatea, și nici morți să nu ne dăm, că veni-va vremea să fim prețuți după vrednicie!

PACEA LUMII

Anglia și Italia

Din toate părțile vin știri, că Anglia, care până acum a stat uimită de cele ce se întâmplă cu China, a provocat pe Italia la o acțiune comună contra Chinei, dar Italia i-a răspuns că ea facând parte din tripla alianță, nu are nici un drept și nici că poate face ceva în Asia-orientală. Anglia nici când n'a îndreptat aşa o provocare către Italia, și aceasta nici n'a putut să-i răspundă altcum.

Se zice mai departe că Anglia ar fi întrebăt de cei ce au pus de gând ca să împărte Chinei între ei, că ce poziție are să iee și ea la toate acestea, la ceea-ce i-să răspuns că pretend să stea pasivă, adeca nepăsătoare la toate cele ce se vor întâmpla.

Anglia și Iaponia.

După știrile mai noi de toată chestia cu împărțirea Chinei între puteri atâtă dela Iaponia. Din cauza aceasta Anglia aleargă să se însoțească cu Iaponia în privința Chinei. Se zice că dacă Anglia reușește să capete Iaponia pe partea ei, atunci cestelalte puteri vor trage cea mai scurtă, căci după Anglia cea mai mare putere pe apă o are Iaponia. Bunele știri ce ne sosesc, dau ca sigură alăturarea Iaponiei la Anglia.

FOITA „REVISTEI ORĂSTIEI“

Regret.

(Sonet)

As vrea să fiu precum eram odată Copil de ani, copil la simțiminte, Vrăjit de basme și de visuri sfinte Cu sufletul și inima curată!

Dar nu mai pot să fiu copil cuminte, Să cred de sfântă-o lume blâstemată, Nu se mai lasă inima nșelată De florile ce cresc și pe morminte!

Bătrân de ani cu inima bătrână Spre alte lumi azi sbor am dat gândirii, Copilăria pentru mine-i moartă...

Deslănită-i patima pagână A existenței — dorul fericirii Prin visorul durerilor mă poartă!!

Emilian.

Fetița cu chibrituri.

Era cumplit de frig; începuse să ningă de dimineață și ningea întruna; se și întunecase, seara se apropia, seara cea din urmă a anului. Pe frigul mare, în viscol, mergea o biată fetiță pe o stradă în sus; pe cap n'avea nici brobadă nici nimic, și picioarele ei erau goale.

Când plecase de acasă, de dimineață, plecase cu pantofi în picioare, niște pantofi vechi pe care îi purtau multă vreme mama ei și care erau mari de-i eșeu din picioare. De aceea îi și pierdă când fu silită să dea fugă să n'o calce niște trăsuri care veniau în goana cailor. După-ce trecu trăsurile, se întoarse că să-și caute pantofii, dar nu mai dădu de ei, căci un strengar de băiat îi luase unul și fugă cu el rîzând, ear' pe celalalt îi părtide de tot roatele trăsurilor.

Si biata fetiță nu mai avu cu ce să-și fearească de frig picioarele care se roiseră și se învințiseră. In soră avea niște cutii cu chibrituri, și în mână avea ear' o cutie de chibrituri. Dar în ziua aceea, în ajunul anului nou, toată lumea avea treabă. Cine să se mai opreasă pe viscolul acela, să se uite la biata nemorocită și să stee să-și dee de pomană vr'un gologan!. Ziua era pe sfîrșite și ea nu vînduse măcar o cutie cu chibrituri. Trecea din stradă în stradă tremurând de frig și de foame, icoană vie a celei mai îngrozitoare săracii.

Părul ei blond, lung și frumos care îi cădea pe spate, era plin de fulgi mari de zăpadă. Dar ei nu-i păsa de aceasta. Pe la toate ferestrele străluceau lumini, din mai toate casele eșea miroscă plăcut de frigulă de găscă, cum se face de anul nou. Si miroslul acela oreau pașii ei rătăcitori.

In sfîrșit după-ce se mai rugă odată tot înzadar — de un trecător să-i cumpere o cutie cu chibrituri, vîză un colț adăpostit între două case și, prăpădită de oboseală se puse jos acoperindu-și picioarele cu fusta. Dar dîrdia de frig și mai tare ca înainte, fiori îi cutremurau corpul și nu îndrăznea să se duce acasă, căci nu căștigase nici un ban și îi era frică să n'o bată tată-său. Si, pe urmă și unde locuiau ei, într'o prăpădită de mansardă cu acoperișul crăpat prin care susla vîntul ca la el acasă, era tot așa de trig ca și afară, căci lemne să facă foc nu aveau.

Mănușile bietei tetiței erau înghețate de tot.

— Imi vine să scot un chibrit dintr-o cutie, își zice ea — că n'o să bage tata de seamă că lipsește — și să-l aprind ca să-mi mai înălțezem niște degetele.

Si așa și făcă.

Aprinse un chibrit și îi înconjura flacăra cu mânile.

Ce flacăre minunată! I-se pără fetiței că se pomenește deodată în față unei sobe mari de tuci împodobită cu arămuri și în care ardea

focul. Ce căldură bună! Fetița era să-și întinză picioarele ca să și-le înălțească când flacăra se stinse. Soba pieri și fetița rămasă numai cu un băt de chibrit în mână.

Mai aprinse unul.

Flacăra i lumină zidul din față, și fetița vîză ce se petrece în odaia din spatele ei. Masa era întinsă și acoperită cu o față pe masă albă pe care strălucea niște farfurii de portelan. In mijloc se afla o găscă mare triptă și cu cartofi de jur împrejur. Si numai iacă că pasărea pleacă din loc cu un cuțit și cu o turculiță în piept, și vine la biata fetiță... Pe urmă... Pe urmă flacăra se stinse și rămasă numai zidul rece și umed.

Mai aprinse un chibrit și se pomenește lângă un pom de Crăciun cu mult mai frumos de cum vîzuse anul trecut unul prin geamul dela ușă unui negustor bogat.

Pe ramurile lui verzi, strălucau mii de luminări colorate; de toate părțile atâtănucofeturi, jucării politice, o grămadă de minuni.

Fata întinse mâna să șpune pe cea mai puțin frumoasă...

Chibritul se stinse. Pomul pără că se urcă spre cer și luminării să facă răsărită; una căză spre pămînt lăsând dără de foc în urmă.

— O să moară cineva, cugetă fata.

Bunică ei, singura ființă care o iubise și care murise, nu așa de mult, îi spuse că de căte ori cade căte o stea, se ridică, de altă parte, căte un suflet spre rai.

CORESPONDENȚĂ

Merișor, Decembrie 1897.

Abia 2 ani de zile s'a făcut un pic de reculegere, și bravul popor merișorean earășii s'a pus să aducă o nouă jertfă creștinească, după cum s'e cere azi dela mult cercatul nostru popor românesc, căci dacă noi Români nu vom vedea de ale noastre, atunci altul zeu că nu va jertfi pentru noi și cauza noastră.

Isprăvindu-se cu zidirea căsilor parochiale în 1890, cu sfânta biserică în 1894, Merișorenii s'e văzută nevoiți și se apucă de o nouă repartiție, pentru edificarea unei noi școale corăspunzătoare legii și vredniciei lor, ca așa nimica să nu le stee în cale pentru a să putea numi cei dintâi Români din Valea-Jiuului, care și-au făcut datorința față de D-zeu, lege și națiune, ca să poată și să aibă celelalte comune de unde lăua învențatură despre datoria fiecăruia Român.

In anul 1897 la început cu un glas, cu o simțire comit. comunal, bisericesc și școlar, cu preotul, învățătorul și primarul în frunte, Merișorenii în adunare hotărâră și primiră repartiția și planul și la sfintele Paști 1897 își și plătită repartiția, eără edificarea novei școale o luă asupra însuși primarul Ioan Rus Androne cu cuvintele: lasă să o edific eu pentru dragostea și durerea ce o am cătră ea, nu pentru căștig, precum fac întreprinzătorii străini. Si și-a împlinit vorba, căci toată silința și-a pus-o și cu începutul anului școlar 1897 ni-a și dat-o în samă.

Creste înima ori căruia Român trecând prin Merișor și văzând trei edificii noi, în mijloc căsile parochiale, de-o parte școală și de alta biserică. De data asta filia Baniță nu a vrut să stee cu Merișorul și Crivadă la edificarea novei școale, care dela începutul veacului era laolaltă cu școala.

Văzând filia Baniță că anul școlar bate la use și că acum ca despărțită trebuie să-și închirizeze și plătească singură învățătorul, la provocarea Merișorenilor s'a învoită să încerce la nouă școală, pentru care ortăcie s'a obligat să plăti 600 fl. și așa s'a pus începutul la un fond cu acei bani, cu menirea de a să ajutoră școala.

Vrednicul popor din Merișor și-a făcut datorința, și de lăudat și imitat poate fi pe întreagă Valea-Jiuului și a Hațegului, și cum să nu când un popor de 95 familii fără de nici un venit comunal, fără ajutor străin și fără de a să îndatoră la bănci, în restimp de 7 ani din repartiție să jertfească pentru căsă, biserică și școală 10 mii floreni.

Si poate că cineva s'ar face a nu crede când să spune că acest popor a mai cum-

Mai aprinse un chibrit. O lumină mare se răspândi și în fața fetei se ivi bunică-sa. Față și era plină de blândețe.

Bunică, strigă fata, bunică, să mă iei și pe mine cu d-ta. Ah! Nu mă părăsi și d-ta când să stinge chibritul, nu pieră ca sobă caldă, ca găsca bună, ca minunatul pom de Crăciun. Stai, stai, ori mă ia și pe mine cu d-ta.

Să fișă mai aprinse un chibrit și pe urmă altul și în sfîrșit aprinse toate chibriturile din cutie ca să vază pe bunică-sa mai multă vreme.

Si chibriturile luminări mai frumoase de căt cea mai frumoasă lună plină...

Bunică nu mai era cocoșată și slabă ca atunci când murise, ci se schimbase cu totul la față. Luă pe fată în brațe și zburând în văduh, o duse sus, sus tare, într-un loc unde nu e nici frig, nici foame, nici măhnire... Se află în fața tronului lui Dumnezeu...

A doua zi de dimineață trecerii găsiră într'un colț pe fetiță, moartă. Obrazii și erau roșii, parcă zimbea. Murise de frig în noaptea care atâtă alții le adusese bucurie și plăceri.

In mâna-i țeapănată tinea niște chibrituri stinse.

Ia te uită ce prostiel zise un om fără înimă. Cum o fi crezut ea că o să se încalzească cu foc de chibrituri?

Alții o plânsere pentru că nu știau ce de lucruri frumoase văzuse ea în noaptea anului nou, pentru că nu știau că, de și suferise, dar' acum era fericită în brațele bunică-sa.

părat prin 1883 și munți domnești din hotarul Merișorului cu 15 mii fl.

Intru adevăr vrednic popor, căci n'a pus în seamă lenevirea altor comune vecine.

Isidor Saturn,
preot român.

Pahod na... punga statului.

In lipsa de spațiu, scoatem din o corespondență mai lungă primită de pe Valea-Geoagiului, următoarele triste amănunte: Statul, drăguțul, și-a slobozit căpății, ca nu cumva punga să-i rămână goală! In loc să cautea a scădea ceva din darea anului de față, căci poporul a dat tare înapoi prin roada slabă, trimite pe capul lui hăităii, cari își bat joc de el în chip barbar.

Comunele din notariatul Poianei au fost zilele acestea străbătute de »biciul stăpânirii« (executor și gendarmi). Bărbăti, temei și copii cu vitele legate de ate, treceau în 16 Dec. c. către Geoagiu, pentru a le bate la dobă pentru dare. Acest transport era din comuna Voia, și peste noapte au fost opriti în comuna Balșa, în ocolul Jidăului, unde în cap de iarnă au trebuit să stea și oameni și vite, toată noaptea în frig, pentru că așa poruncise mărhia sa executorul, și au stat apoi până mâne pe la 10 ore oameni flămâneni cu vite flămânde, pentru că mâne-zile mai sosind alt transport, să fie duși împreună mai departe spre locul perzării!

In 17 Dec. pe la 10 ore a sosit transportul așteptat, din comuna Poiana, mînat de doi panduri înarmați. Si s'a adaus la ceialăt și au plecat împreună trist convoiu. »Pahod na Sibiu« maghiar, cu nimic mai bun ca cel muscătesc! Si se vestește, că încă până la anul nou, asemenea soarte va ajunge și pe alte comune de pe Valea-Geoagiului.

Unul din popor.

Ungur „musicant“ al naibii!..

Intr'o zi intră într'un magazin mare de pianuri din Pesta un Ungur de pe pustă, cu bumbi mari și grei pe piept, cu haine largi, cu »pipă de spumă« și pălărie mică în vîrful capului, cari toate-l arătau că trebuie să fie foarte bogat. Iși alege cel mai frumos pian, grozav de scump, și îl plătește.

Dominul și d-șoarele din magazie admirau »aventul poporului«, că fără cumpără deja pianul. Dar' când era gata, colop rotund le zice:

— Acuma mai dată-mi mie o zongoră, da acuratuș vezi că asta!

— Tocmai aşa ca asta nu am, dar' de altfel.

— Dar' mie îmi trebuie rupt ca asta să fie!

— Apoi să scriem la Viena după una...

— Scrie, dar' iute să vie.

— O să vie.. dar' spune, mă rog, zice vînzătorul, aşa de tot mult se cântă la D-v. în pian?

Da de! De cântat la pian nu cântă nimeni noi. Decât că se cade ca ompl să aibă în casă pian. Si-apoi mi-o spus soacra, că toată istoria nu plătește nimic dacă nu este și pe celalalt părete un castan tocmai ca asta!..

Si cu un aer biruitor, că ce adânci cunoștințe de »bun gust« are el, ești fulul din magazie, tîrindu-și cizmoaiele după sine.

NOUTĂȚI

Prin aceasta avisăm pe iubitorii ai Revistei Orăștiei, că Nrul 1 din anul viitor va apărea Mercuri seara în 12 Ianuarie n.

Alegerea de protopop al Dobrei s'a ținut în 16 Dec. a. c. Au fost trei concurenți, dintre cari au intrunit: Avram S. Păcurariu 31 voturi, Gerasim Sîrb 15, și Iosif Morariu 1 vot, cu toate că cest din urmă s'a retras înaintea votării.

După Români — Sérbi! Frunții confrăților nostri Sérbi au convocat pe ziua de Joi 18/30 I. c. »o mare adunare sérbească« la Vîrșet cu scopul de a protesta și ei în contra legii cu maghiarizarea numelor comunelor. Ne bucurăm din inimă de această nouă poruire la luptă a confrăților nostri. Astfel apoi va vedea lumea mare că cine sunt multămiți, cu legile, cu cari stăpânirea vrea să ne »fericească«. Români, Sérbi, Slovaci și Sași — trei părți din locuitorii

băstinași ai patriei nu, singuri Ungurii o doresc, îmbătați fiind de afurisita »idee!«! Înainte cu D-zeu, — căci în sfîrșit a noastră va fi izbândă.

Scoala românească închisă cu panduri. Prigonirile din partea stăpânirii se înmulțesc zi de zi. Nu trece zi, în care să nu avem de înregistrat căte o nouă volnicie. Eată ce știre ne vine din Feleacul-săscesc.

In timpul din urmă Ungurii din acea comună au pornit o goană turbată contra școalăi românești confesionale, cu spurcatul gând de a o nimici, ca în locul ei să facă o școală de stat, care să slugiască planurilor ticăloase ale maghiarizării. Poporul, în frunte cu preotul Mihai Baciu, s'a împotriva voinește, dar, în urma urmărilor puterea brutală a invins.

In preziua Sfântului Nicolae școală a fost închisă cu panduri. Slugi de-ale stăpânitii înarmate s'apus înaintea ușilor școalăi și nu lăsau pe școlari să intre, ci cu sila și făcea să meargă la școală ungurească. Preotul a fost amenințat de protopretor că va fi dat în judecată pentru agitație, iar că pe invățător în 24 de ore îl vor scoate din sat și-l vor da peste hotare.

„Reuniunea femeilor rom. gr.-or. din Hunedoara“ arangiază la 8 Ian. n. un Concert în sala otelului »Hunyadi Várhoz«. Programul Concertului va fi executat de corul vocal al bisericii gr.-or.

Tifusul între soldații din Făgăraș. Intre soldații din Făgăraș bântue de căteva zile tifusul. Deja 66 de soldați s'așu bolnavi, între cari și 2 ofițeri. Înregi orașul e cuprins de groază de mersul acestor boale cumplite. Casul acesta își are însă și partea sa tragic-comică în 14 Dec. seara târziu, ca fulgerul s'a lăsat vestea, că marea casarmă, reședința de odiu-noră a principilor de Apaș, — arde. Un fum puternic și roșeală să ridică din mijlocul ei, dând fier privitorilor. Au început îndată a trage colopetele dela biserică într-o dungă și pompierii a da semnal de foc. Dar' în curând s'a tăcut liniște, căci nu era nici o primejdie, decât că s'a dat ordin ca toate saltelele cu paie și perinile, asemenea și hainele infectate de boală, pe largă grijă cuvenită, să se ardă. Într-locuitorii civili ai orașului abia s'a ivit într-o 3 casuri de imbolnăvire.

Concert împreunat cu Producție teatrală va arangia corul mixt al bisericii rom. gr.-or. din Deva Sâmbătă a treia zi de Crăciun în sala »Redoutei«. Se va juca piesa »Săracie Lucie«, comedie în 2 acte de I. Vulcan. Programul Concertului îl va executa corul bisericii.

In Cugir Sâmbătă în 8 Ianuarie n. se dă o seră teatrală. Se vor predă: »Peatra din casă« și »Arvinte și Pepelea«. Prețul intrării: de persoană 50 cr., de familie 1 fl. Venitul curat este destinat pentru biblioteca școalăi.

O nenorocire. Mercuri după prânz, pe la 3 ore, servitoarea lui advacat Böck din Orăștie, o Româncă din nebăgare de seamă s'a aprins cu petrolier, arzându-i jumătate trupul. Că nenorocita nu a ars de tot, este să se datoră unor soldați, cari locuiesc în acea curte, și cari văzând nenorocirea, au alegat cădina, au băgat-o în zăpadă și au aruncat cu lopata zăpadă pe ea, până ce focul s'a stins.

Petrecere cu joc se va arangia în 19 Ianuarie 1898 în Lipova, în sala »Archiducelui Iosif« în favorul copiilor săraci dela școală române din loc.

Fabrică arsă! Sâmbătă trecută fabrica de hârtie din Zărnești a căzut prăda flăcărilor. Pagubele sunt foarte mari.

Dar pentru biserică. Dl. Dimitrie Grecoș, dimpojună cu soția sa Elena, »hutman« în Musăriu, a donat bisericăi gr.-or. din Mogos-Mămăligani suma de 3 fl., pentru care binefacere i-se aduce și pe calea aceasta multumită. Vasile David, paroh.

Nu mai plătesc dare! Locuitorii unguri ai comunelor Măsok, Daráz și Herczeg, s'a saturat și ei de atâta amar de dări cu cari stăpânirea spre fericirea patriei! i-a îngreunat și ai hotărât a nu mai plăti nici o para chioră. Să înțelegi gendarmii și executorii au tăbărăt în comunele amintite și își fac datoria, și colea... ungurește.

Logodnă Dl George Oprean, sergent-major la regimentul 64. în Viena s'a fidanțat cu d-șoara Maria Orlitsek.

Viriliștii Orăștiei. Din lista viriștilor compusă pentru anul 1898, ai comunității Orăștiei, însemnată pe următorii Români și instituții românești:

„Ardeleana“ (e prima între viriliști, plătește dare anuală 3274 fl. 64 cr.), Dr. Ioan Mihu (558 fl. 98 cr.), Nicolau Vlad (444 fl. 14 cr.), Dr. Aurel Muntean (285 fl. 70 cr.) și Institutul tipografic »Minerva« (249 fl. 78 cr.)

O rugare. Onorați dni preoți și toți binevoitorii cari au primit liste de colectare pentru nouă biserică din comuna noastră sunt rugați să binevoiască a ne înapoia liste dimpreună cu rezultatul obținut. Această rugare o repetăm cu atât mai vîrstă, d-oarece locul împotrivat al fiecarei liste trebuie să-l adverim cu însăși lista. Exprimându-ne și de astă-dată marea noastră mulțumită, apelăm cu nădejde la marimorositatea vrednicilor nostri credincioși, căci: »puternic este D-zeu să prisosească tot darul întru voi, ca întru toate pururea toată îndestularea având, să prisosiți spre tot lucru bun!« Ioan Budoiu, și Longin Popa.

Judecată fioroasă. Am pomenit și noi la timpul său, că mai mulți tărani din Sjeinicac (Croatia) au fost dată judecată, fiindcă au omorât trei slușbași unguri. Judecata a tăinut timp de mai bine de o lună. Sentența ei e de tot fioroasă. 11 înăi au fost osândiți la moarte prin streang, 2 la 10 ani, 1 la 3 ani și 1 la 2 ani robie grea, 4 la închisoare dela 10 luni până la 2 ani. Când judeci că adeveratul vinovat, e guvernul unguresc cel de acum și cele trecute, cari prin nedreptări peste nedreptări pe capul bietului popor au scos pe acesta din răbdare, silit fiind a-și face însăși ca arma dreptate!

La numărul de față alăturăm pentru abonații nostri al treilea premiu literar pentru anul de față: o broșură elegantă, de 48 pagini, cuprinzând poezii, nuvele, schițe, etc. frumoase și plăcute.

AMICITIE — DISTRACTIE

Sfătuitorilor mele... Sfat, sfat și măngăere nu gra-tulări...!

Lui Lulu... Da, nu te-ai înșelat, când ai observat un pic de »pessimism«?... acum vei observa de sigur și mai mult la înțelegere, de cumva, »roata nu se va înțoarcă!« Atunci era numai »vîrful penitiei«, acum însă e pe vale a... inima. Motivul? Un singur cuvînt! Dar' nu, nu se poate surată draga, căci »ea« doară și bunătatea personală!

Ei... Ochii mei, inima mea, sufletul meu, toate se mă și înșelat oare? Am fost »rău«, bine, zi-mi »răută« dar' nu tăcea!

Păunetei... Crești mare, mare! Păună,

FEL DE FEL

Judecător

(289) „DIANA“ 1—3
baie de vane

în Orăstie

în casele din Str. Berăriei 9.
(vis-à-vis de casa lui A. Zeitler).

Prețul pentru o baie în zilele de lucru este **30 or.**, ear' în Dumineci **20 or.**

Prețul pentru 12 băi **3 fl.**

Băile se fac din apă curată și fără miros.

Orele de scaldă: În toate zilele dela 7 dimineață până la 7 seara.

Avis!

Prin aceasta se aduce la cunoștință publică, că „**Nera**“, cassă de păstrare ca societate pe acțiuni, cu sediu în **Bozoviciu** (comitatul Caraș-Severin) și-a început activitatea, în urma căreia

acoardă **împrumuturi cambiale și hipotecare**; primește **depuneri spre fructificare și îndeplinește toate operațiunile comerciale** pe lângă cele **mai favorabile condițiuni**.

Bozoviciu, în 20 Decembrie 1897.

(886) 1—1 Directiunea.

Păziți-vă sănătatea!

Tuturor celor ce suferă de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, gutură și alte boale lăuntrice, apoi pentru boala de copii se recomandă cu multă căldură

Medicamentele Kneippiane

pregătite strict după îndrumările celebrului S. Kneipp, și întrebuiențate cu cel mai mare succes de mii de bolnavi.

Se pot căpăta de-adrept sau prin postă dela farmacia lui **Dr. Iulius Schopper** în Oravița (Krassó-Szörény m.).

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu preajunge lor, se trimite, la cerere, ori-cu gratis și franco din numita apotecă!

(281) 3—10

Anunț.

„Cassa de păstrare în Mercurea“, societate pe acțiii, cu un capital social de **64.000 coroane**, după ce înregistrarea firmei s'a efectuat, își va începe activitatea în **1 Ianuarie 1898** și deocamdată va face următoarele operațiuni:

- a) va primi depuneri spre fructificare;
- b) va escompta cambii cu cavenți;
- c) va acorda împrumuturi pe obligațiuni cu cavenți și pe hipotecă.

Localul »Cassei de păstrare« e în »Drumul țării« în casele lui **Daniel Stroia**.

Orele de biurou în fiecare zi sunt dela 9—12 a. m.

Mercurea, în 15 Dec. 1897.

Directiunea
„Cassei de păstrare în Mercurea“
(285) 1—1 societate pe acțiii.

Sz. 9343—1897.

(287) 1—1

Arveresi hirdetmény.

Alulirt birósági kiküldött az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezen-

nel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1897. évi május 7-én 4251, 4252 számu végzése következetben Dr. Moldován ügyvéd által képviselt szászvárosi Kováltsik M. Imre végrehajtató javára szászvárosi Tomášyuk Iulia végrehajtást szenvedett ellen 215 és 280 ft s jár. erejéig 1896. évi decembert hó 6-án foganatosított biztosítási végrehajtás után lefoglalt és 431 frt 15 krna becsült bolti áruczikkekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtaknak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbiróság 9343—1897 sz. végzése folytán végrehajtást szenvedett lakásán Szászvároson leendő eszközösére **1898 évi január hó 11. napjának délelőtti 9 órája** határidől kitüzetik és ahoz a venni szándékozok oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Szászvároson, 1897. évi decembert hó 29. napján.

Benrás Ottó s. k.
kir. bir. kiküldött.

ANUNȚ.

Subscrisul am onoare a aduce la cunoștință P. T. public din Orăstie și jur, că posed în magaziile mele, ce le am de un timp de 22 ani,

TOT FELUL DE PESCĂRIE

sărată, asigurând On. Public, că pot concura cu ori-care comersant de această branșă, atât ce privește calitatea mărfurilor, cât și diferența prețurilor.

Posed anume: **Crap mare și mic, Somn, Morén, Plătică, Ciortan, Tarasea (Veveriză), Scrumfib (Heringi),** de mai multe feluri, **Ruși (Muscali)** cu butoaiele, **Lacherdă (Lapardon); Icre negre** de România moi și tescuite, **Icre roșii** moi și tescuite.

Trimet en gros, asemenea și pachete cu postă ori și unde.

Asemenea în **Hăeg și Brașov**, am deposit de aceste mărfuri.

Rog dar' pe On. public atât de aici, cât și din orașele mai sus numite, a mă onora cu comande și a mă cerceta, promițând că-mi voi da silință a satisfac tuturor cerințelor On. public, cât îmi va sta în putință.

(281) 4—

Cu deosebită stima

Vasile N. Bidu

comersant de pescărie în Orăstie.

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMÍ, SOCIETATE PE ACȚII IN ORĂSTIE.

Fonduri proprii: fl. 350.000. Depunerii: fl. 700.000

Circulație anuală: fl. 3.000.000. (196) 30—

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

- 1) acordă împrumuturi cu interese de **8%**;
- 2) primește depuneri, dela particulari cu **5** și cu **5½**, ear' dela corporațiuni culturale cu **6%**;
- 3) cumpără și vinde realități;
- 4) cumpără și vinde mărfuri și produse
- 5) arrendează și exarrendează realități;
- 6) cumpără și vinde efecte publice;
- 7) mijloacește operațiuni, specificate sub 3. 4. 5.

La institut se mai află **500 acții proprii**, puse în vindere conform Prospectului staverit de Directiunea institutului sub Nr. **68/1897**.

Ori-ce afacere se poate resolva și informări se pot lua verbal în biouroul institutului, ear' în scris prin corespondență.

Orăstie, în Iunie 1897.

Directiunea.

Baie de aburi, basen și vane, în Orăstie

= Strada Ferăriei 8. =

Proprietatea d-lui S. Birthler.

Încălzire centrală! Cea mai mare eleganță și comoditate!
Cea mai mare curătenie! Arangiment pentru toate trebuințele!
Prețuri ieftine!

În baie se întrebuiențează numai apă de riu strecurată!

Toate conductele (aparatele), pentru a fi asigurate contra ruginei, sunt făcute din aramă roșie! Fiecare vană e provizată și cu un **douche**!

PREȚURILE BĂILOR:

Abonament pentru 12 băi de abur . 5 fl. ||| 0 baie singuratică de abur . . . 50 cr.
Abonament pentru 12 băi de vană . 4 fl. ||| 0 baie singuratică de vană . . . 40 cr.

În fiecare Duminecă baie comună de basen, à 25 cr. de persoană.

Ordinea de soădat, în baia de aburi:

LUNI:	Domni.	VINERI:	Dame.
MARTI:	Dame.	SÂMBĂTĂ:	Domni.
MERCURI:	Domni.	DUMINECĂ a. m.:	Domni.
JOI:	Dame.	DUMINECA d. a.:	baie comună.

Baie de vane stă la dispoziție atât pentru domni cât și pentru dame, în toate zilele.

Bilete și cărți de abonament se pot căpăta în *insuși localul băii (Strada Ferăriei 8.)*, apoi în *tipografia fraților Schuller*, în prăvălia domnului **F. F. Widmann** și în cofetăria lui **J. Eisenburger**.

Onoratul public este respectuos rugat prin aceasta, a onora baia mea prin întrebuiențare numeroasă.

Cu toată stima:

S. BIRTHLER.

(288) **IOSIF LOBSTEIN** în ORĂSTIE
Cu ocasiunea sérbătorilor va scădea **prețurile făinei**.
Totodată își recomandă și bine arangiatul magazin de **TEA** și **RUM**.